Mizah

Seni seçtim!

GÜLLER - DİKENLER

KUŞLAR VE BİZ...

(Vatan) in Yedekçisi Dil Kongresi dolayısiyle kuşa döndüğümüzü hatırlatıyor. Bülbül olup dilimizin belâsını çektikten, papağan olup taklit yaptıktan, saka olup çipet çektikten, ve nihayet ispinoz olup düşündükten sonra yine bülbül olduğumuzda karar veriyor ve bunu teyid için de «Baksanıza çilemize...» diyor.

Buradaki çile, mihnet mânâsına gelen çile değildir. Türkçede çilemek, dem çekerek ötmektir.

Çile bülbülüm çile...
Çiğ düşmüş gonca güle.

beyti de bunu sarahaten izah eder.

Bizi Nasrettin Hocanın leyleği gibi gagalarımızla ayaklarımızı kesip mutlaka bir kuşa benzetmek icap ediyorsa bize en uygunu «Ishak» tır. Hani geceleri tabiatın sükûnunda ayağından bir ağaca asılıp sabahlara kadar: «Is... haâak!.» diye bağıran kuş yok mu? İşte ona... İsterseniz o «Is... haâak!» feryadının yerine «Ekmek!», «Su!», «Gecekondu!», «Belediye!» diye de bağırabilirsiniz; feryad değişmez... Bilâkis daha müessir olur!

TRUMAN - DEWEY

Truman kazandı. Dewey kaybetti. Böyle olması, yani birinin kazanıp diğerinin kaybetmesi pek tabii idi... Zira ikisinin birden kazanmasına yahut kaybetmesine imkân yoktu. Dewey kaybedince rakibine muvaffakiyet temenni etmiş ve bilmem kaç haftalık yorgunluğun acısını çıkarmak üzere kendini yatağa zor atmış!

Doğrusunu isterseniz şu cumhurreisliği intihabından ben, hiç bir şey anlamadım... Kavga yok, virıltı yok, dedikodu yok.. İstersen en müthiş muarızlara karşı reyini kullan... Herkes elini sıkıyor ve işine bakıyor. Seçim dediğin... Tıflının Zaptiye Nazırı ile olan macerası hatırımıza geldi:

★★

Tıflı Hasan Efendiyi bir gün sokakta zil zurna yakalamışlar. Posta edip Zaptiye Nezaretine getirmişler. Tıflı o gece yatmış ertesi günü Nazım Paşa huzuruna getirtmiş:

— Tıflı bu ne hal?

— ...

— Söyle... Cevap ver... Bu ne hal diyorum sana.. Yapmadığın rezalet kalmamış. Söylesene...

— ...

— Bak hâlâ susuyor... Cevap ver diyorum.

Tıflı:

— Paşa! demiş, mademki emrediyorsunuz söyliyeyim: Bendeniz Sandıkburnundan dalıp Zaptiye Nezaretinden çıkmadıktan sonra o sarhoşluktan hiç bir şey anlamam.

RADYOAKTİF KEMERLER

İngiliz ve Amerikan askeri mütehassıları Baltıktan Adriyatiğe kadar bir (radyoaktif) hat çekeceklermiş ve bu kemerin içinde canlı hayvanın yaşamasına ihtimal yokmuş!

Haberi yazan gazetenin kullandığı fenni tâbirler anlaşılir gibi değil... Fakat bu tasavvur bir hakikat olursa yalnız kıtalar, ülkeler, memleketler değil, şehirler, kasabalar bile kendi kendilerini tecrid edebileceklerdir. Bundan sonra eve, mağazaya, dükkâna kapı yerine birer (radyoaktif) daire çevirdik mi? İstemediklerimiz haddi varsa içeri girsin... Böyle mütecavizler bir burun kanaması ile öbür dünyayı boyluyorlarmış.

Acaba bu icat (naylon) gibi, diş fırçalarına, bel kemerine, saat kayışlarına da tatbik edilecek mi?

Mahmutpaşa işportacılarının: «Haydi! Radyoaktif kemerler... Kuşananlara el dokunduran çarpılıyor!» feryatlarını yakında dinliyecek miyiz?

BAHÇIVAN

SEÇİME İŞTİRAK EDENLER

Amerikada yapılan cumhureisi seçiminde acaba valilerden kaymakamlardan seçime iştirak etmiyenlerin listeleri istenildi mi? Seçime girmiyenler böyle bir teklif karşısında kalsalar kimbilir ne kadar hayret ederler...

Ne tuhaftır ki bizde de seçime iştirak etmemek tabiiliğini gösterenlerin listesi istenildiği zaman bu listeyi vermekliğin kanunen caiz olmadığını ve olamıyacağını söyliyen üç idare âmiri, Aleksandr Duma'nın «Üç Silâhşorlar»ı kadar nam verdi. Halbuki bir Amerikalı bunu öğrense seçime iştirak etmedikleri için vatandaşların isimlerinin şifre ile sorulmasına karşı ettikleri hayret kadar, listeyi vermiyenlere tefahür hissesi ayrılmasına da şaşarlar. Tıpkı «Şaştım» hikâyesinde olduğu gibi...

BİR OYUNCAĞIN İHYASI

Mudanya - Bursa arasında işliyen minimini treni hükûmet işletmez olmuştu. Son zamanda gazetelerde okuduğuma göre Ankarada bir şirket teşekkül etmiş ve bu oyuncağı işletmek tasavvurunda bulunmuştur.

Mudanyadan Bursaya gidenler bu trene binerler ve pek kısa bir zamanda katedilebilecek olan bu mesafeyi trende uzun saatler pinekliyerek alabilirlerdi. Hattâ oturmaktan yorulanların tren yürürken vagonlardan atlayıp civardaki kaynaklardan su içerek ve yüzlerini gözlerini yıkadıktan sonra tekrar trene bindikleri olurdu.

Hattâ bu trenin eski zamanlara ait bir de fıkracığı vardır:

Külhanbeyliğinden dolayı Bursaya sürülen Miçoiz Mehmet adında bir İstanbul çapkını bir gün ağır ağır demir yolunda yürürken Mudanyadan gelen tren devamlı surette düdük çalmağa başlar. Miçoiz aldırmaz. Fakat gittikçe sıklaşan düdük sesleri çapkını sinirlendirir Birdenbire döner çata pata ilerlemeğe başlıyan lokomotife karşı bağırır:

— Çiğne de kanım katlim helâl olsun!

DENTOSİL

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

Bu ayın onbeşinde sizleri büyük bir sürpriz bekliyor:

SALON

26. sayısında göreceğiniz resim ve yazılar arasında sinema haberleri, salonlar salona dedikodular, kadınların esareti, komedi artistlerimiz, koca tipleri, biz bize, kuş meraklıları, kaşlar, güzel şiirler, Salon filmi ve Fahri Celâlin nefis bir hikâyesi de var.

Sayı 123 — Cilt: 5. FİATI 25 KURUŞTUR. 12 Kasım 1948

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu : 255
İdarehanesi : İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Konağı yanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Kabine meselesi

KABİNE hakkında gazetelerde dedikodular başladı: Sanki piyango ilânı yapıyorlarmış gibi kocaman puntolu harflerle... Çekiliyor! Çekilecek... diye yazıp duruyorlar.

Hattâ, akşam gazetesi gibi birinci sahifesinin ilk iki sütununda şiddetli hükûmetçi, dördüncü sütununda bitaraf ve şedit muarız, ikinci sahifenin baş sütununda sadece bitaraf, ayni sahifenin orta sütunlarında iktidar partisi taraftarı, üçüncü sahifenin baş sütununda demokrat, dördüncüde Millet Partili, beşincide kudemaperest, altıncıda yeni fikirli bir neşir vasıtası bile büyük ihtiyatlarla «kabinenin mevkii» sevlevhalı haberler koymağa başladı.

Uzağı görenler hiç böyle düşünmüyorlar. Kabinenin daha halledilecek pek çok meseleleri vardır.

Meselâ hayatın kadir ve kıymetini anlatmak için onu pahalılaştırmış fakat kendince düşündüğü dereceye henüz vardıramamıştır.

Şekere zam yapmak suretiyle vatandaşları şeker hastalığı gibi müthiş bir maraza karşı korumuş fakat halkı olduğu gibi bu tehlikeli maddeden kurtaramamıştır.

Buna göre yapılacak daha büyük icraat vardır... Bunları da kuvveden fiile çıkarsın... Ondan sonra çekilebilir.

Hoş, o bile şüphelidir ama adamın «Yalan da olsa söyle, hoşuma gidiyor!» demesi kabilinden; yani dua ve temenni tarzında bu ihtimali ileri sürüyoruz!

MİZAHÇI

SAKANIN TAKASI MECLİSTE FIRTINAYA TUTULDU:

— Hey hamsulere can veren Allahım, Hasan'a merhamet et, şu fırtınayı atlatsun!

Duymadıklarımız

Ulunay'dan:

Softanın biri bir medreseye misafir olmuş. Meğer geceyi geçireceği hücre netameli bir yermiş. Kim orada kalırsa sabah ölüsü çıkarmış. Bunu softaya söylemişler, aldırış etmemiş... Yatağını sermiş, girmiş; tam uyuyacağı sırada: «Çıkayım mî?!!!» diye korkunç bir ses... Bu ses bir iki defa tekerrür edince softanın kafası kızmış: «Ulan! Çık da ne olduğunu görelim?» deyince duvar çatır çatır ayrılmış, çatlaktan altınlar akmağa başlamış; meğer bu parayı buraya gömen adam böyle bir cesaret tılsımı yapmış...

★★

Keçecizade Fuat Paşa, Çingene lâkabile maruf şehremini Hüsam Efendi ve daha bazı yüksek rical, vükelâ vapurunun yan kamarasında otururlarken içeriye Maymun diye anılan defterdar Emin Efendi girer. Oturacak yer bulamadığı için etrafına bakınırken Fuat Paşa Emin Efendiye, Hüsam Efendiyi işaret ederek:

— Sen de şunun omuzuna zıplayıver! der.

★★

Eski devirlerde bir vilâyete yeni bir vali gider.. Memleketin eşrafı tebrike giderler. Vali Paşa, gelenleri selâmlık dairesinin geniş divanhanesinde kabul eder. Kendisi baş sedire kurulur.

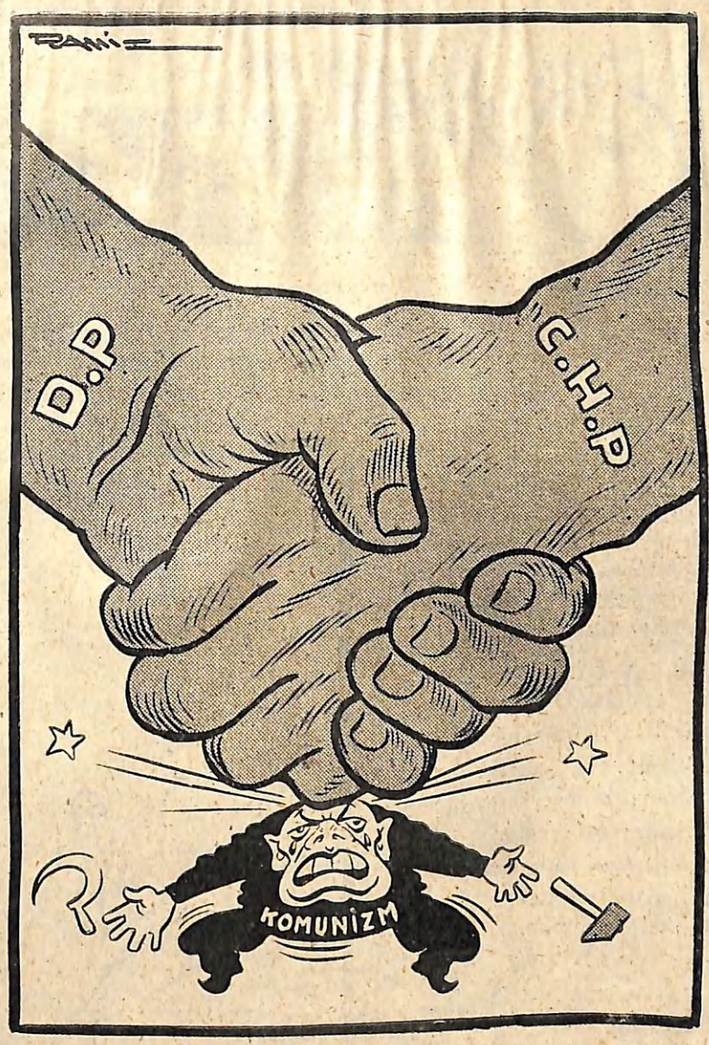

İki el bir baş içindir!

— *Halkın şikâyetlerini getirdim, bunlarla yükselmek istiyorum.*

— *Öyleyse üstüne otur, hayli yükselirsin!*

Gelenler birer birer valiyi etekler; o da yer gösterir, «Çubuk getir! Nargile getir!» emri ile msiafirlere iltifat eder .Bu aralık içeriye biri girer, hemen koşup valinin eteğini öptükten sonra geriye çekileyim derken bir çubuğun lülesine basıp kırar, onu toplıyayım derken eteği ile nargileyi devirir. Nargileyi kaldırırken bir başka çubuk daha kırar... Bütün bütün şaşırır, ortada bir oraya bir buraya koşarak patır çatır nargileleri, çubukları kırıp geçirmekte devam eder.

Vali, zavallıyı teskin için: «Bırakın! Rahatsız olmayın... Uşaklar kaldırırlar!» deyince adamcağız şöyle bir durur, etrafına bakar:

— Efendim! der. Müsaade buyurunuz. Şunun şurasında topu topu iki çubukla bir nargile kalmış. onları da kırayım da... Sonra rahat rahat oturup konuşalım!

★★

Yaşar Özen adlı bir okuyucumuzdan :

Gaziantepli şair ve nüktedan Hasırcızade Mehmet Ağayı, İktisat Vekillerinden merhum Ali Cenani Beyin babası Antepli Rasim Paşa günlerden bir sabah kaymak yemeğe davet eder. Tekarrür eden gün gelir, davetliler Paşanın selâmlığında toplanırlar, Hasırcızadeyi biraz beklerler, gelmediğini görünce kaymağı cümbüşlemeğe başlarlar. Biraz sonra Hasırcızade görünür; kendisini beklememelerinden son derece münfeil olur; Rasim Paşaya:

Deli mart sanki bahardan sayılır
Mîr-i-Râsim de kibardan sayılır.

der ve çıkar gider.

Tek

AMERİKAN SEÇİMİ

«Destan»

Keramet

Başkanı seçildi Amerikanın,
Doğrusu, az buçuk beşâret değil;
Yerinde kalması eski Başkanın
Yalnız tesadüften ibâret değil.

II

Vermişler etrâfı toza dumana,
Bay Dewey çatarmış Bay Trumana;
Benzemiş bu seçim millî romana.
Ateşler kaynağı, harâret değil.

III

Gezmişler, geceyi gündüze katıp,
Sağlam oy almışlar, fikirler satıp:
Başı boş sandığa kâğıtlar atıp
Dolu göstermesi mehâret değil.

IV

Göstermiş seçimde millet boyunu.
Elli milyon kişi atmış oyunu;
Peşkeş çekmemişler kurda koyunu.
Demişler: Bu sandık, imâret değil!

V

İtirâz etmemiş çıkıp bir kişi:
«Nizamsız olmuştur Başkan seçişi;
Hep polis işidir, jandarma işi,
Askı var, baskı var, hakaret değil!»

VI

Meğer itirazsız seçim de varmış;
Doğrusu o diyar başka diyarmış;
Sandığa milyonla insan koşarmış,
Bu bir vazifeymiş, cesâret değil.

VII

Ne polis korkusu, ne de jandarma;
Ne oklu, süngülü, mızraklı arma;
Ne şurdan buraya oyu aktarma!
Bu, kara borsadır, ticâret değil.

VIII

Bizlere gelince, cümle muhtaçlar,
Servet erbâbına verir haraçlar;
Toklara yedirip giydirir açlar:
Bu gidiş, hayırlı işâret değil.

IX

Elinde bir oyu kaldı köylünün,
Onu da alırsak artık düşünün!
Er kişi, sâhibi olur sözünün,
Sadâret verseler, vezâret değil.

X

Diyemem, hergünü pazar etmedir;
Âmiri, memûru azar etmedir;
Nazırlık, işlere nazar etmedir,
Koltuktan etrâfa nezâret değil.

XI

Bakıp da anlasın erkân-ı devlet
Bir seçim kanûnu bekliyor millet:
Ozan da diyor ki: Bu kanun elbet
Milletin hakkıdır, kefâret değil.

Akıllı Ozan

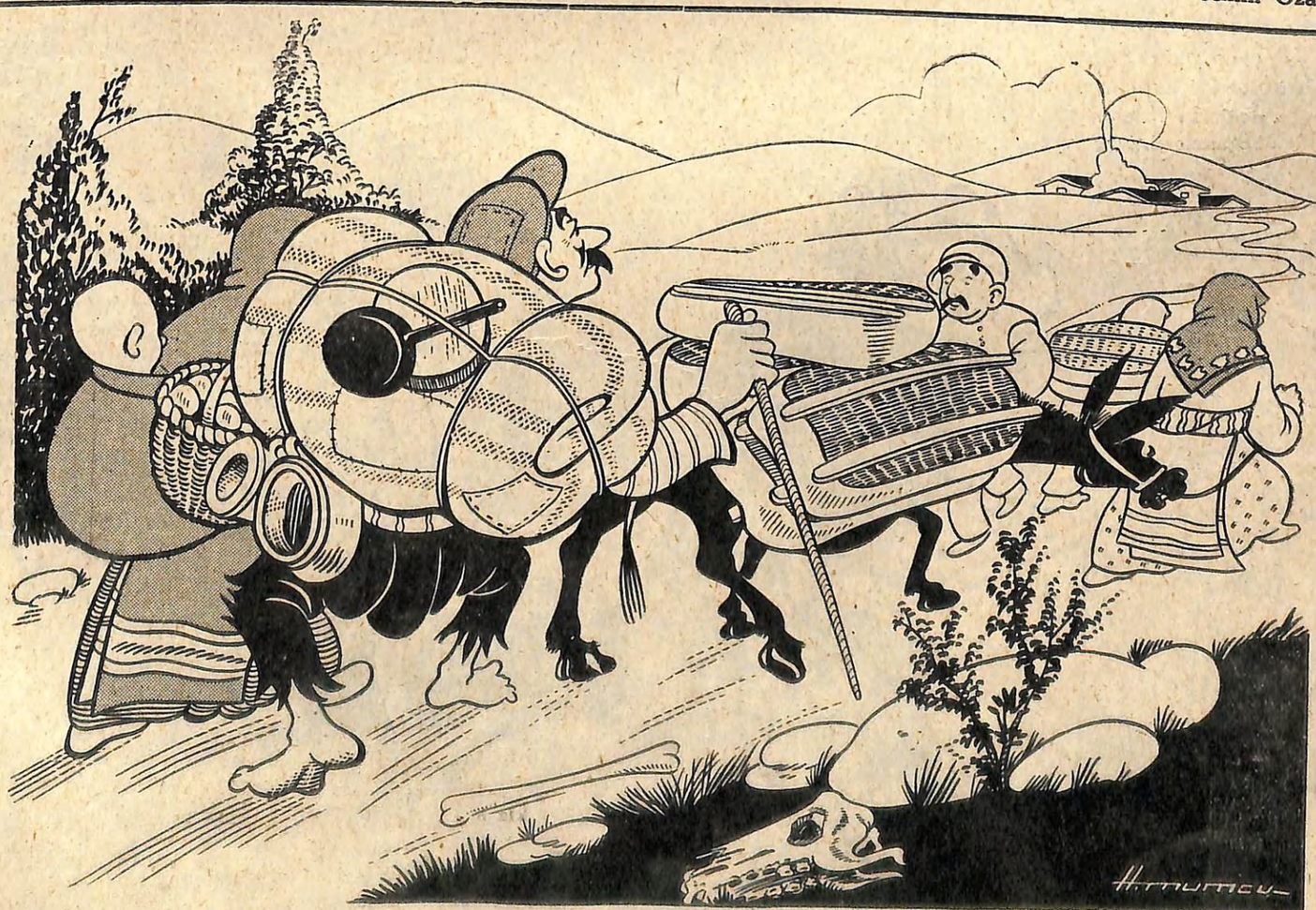

— *Tekele tütünlerimizi satmağa gediyoz..*
— *Yatak yorganın ne lüzumu var?*
— *Sıra bekliyeceğiz ya!*

İstanbul Nasıl Eğleniyor ?

[*İstanbulda, Ayaspaşada bir apartıman «Semiramis» adiyle lokanta ve gazino haline getirildi. Hususi muhabirimiz Nedim Akçaer, basın şerefine verilen kokteyl partiye iştirak etmiş, fakat tavana çarpmamak için hep iki kat oturduğudan eğlencenin yalnız saz ve caz kısmını kaydedebilmiştir. Sevimli ses yıldızımız Sevinç de bu toplantıda İngilizce ve Türkçe şarkı kokteyli sunmuştur. Eski gazetecilerden ve başmuharrirlerden Diran Kelekyan'ın oğlu Caz Kralı Gregor, aşağıdaki nutukla Sevinci takdim etmiştir:*]

Sayin bayan ve baylar!

Naçiz davetimizi lûtfen kabullenmiş olarak **(kahkahalar)** zahmet edip buraya kıdar tırmanmış iseniz bunun dolayısiyle muyesesemiz adına sizlere teşekur edoor ve hoşgelmişsiniz deorum **(alkışlar)**!

Şehrimizin şu küçük eğlencelik yeri gibi eyi tertiplenmişise daha bir çoklarının rumba temposuilen küşadına ihtiyaç vardır. Bu muyeseseyi açmağıla böyük bir boşluğu doldurduluruğumuza kani bulunooruz.

Muyesesemiz bu pırıl pırıl mutevazi lokalinde sayin parali muşterilerine eglencelik sunoor ise salt siz de eglenmeyi bilesiniz ha!

Etrafınıza bir nazar ediniz! Ne manzara, tak Boğaz'a kıdar! Ne fefkelade dekor! O ne gizli ışıklar... Gizlilik hoş şeydir, değil? Bol bol temiz hava... Safi servis, ummh ne nefis yemekler... İrahmetli peder sağ olsa bayılıridi!

Bufemiz her zefka, her kesee uygundur. Butçelerinizi en az Belediye bütçesine döndürmee söz verooruz **(gülüşmeler)**.

Şimdik, Truman'a taş çıkaran bu iktisadi kalkınma plânımıza dayir bu büyük nutkumdan **(kahkahalar)** sonra, mikrofonun enksesindeki yerimi sevimli Sevinç'e bırakırken verdiğiniz şerefle göksüm kabararaktan caza, menşur şayirimiz Fikret Efendinin ağzı ilen kumanda edoorum:

Çal sevdiceğim, çal melaikem,
çal **ma belle** çal!

— *Fiyatlara neden zam yaptın, harp filân mı var?*
— *Evet, bizim hanımla kürk yüzünden aramızda harp çıktı!*

— *Şekspir kimdir?*
— *Şehir Tiyatromuzun piyes müteahhidi!*

— *Haydi, dişini sık, çalış, meşhur olacaksın.*
— *Olacak değil, öleceğim bayım..*
— *Daha iyi ya, tanınman için bir sürpriz olur!*

— *Çikletin zararlı olduğunu söylüyorlar..*
— *Çok doğru, ağzında iken insan dedikodu yapamıyor!*

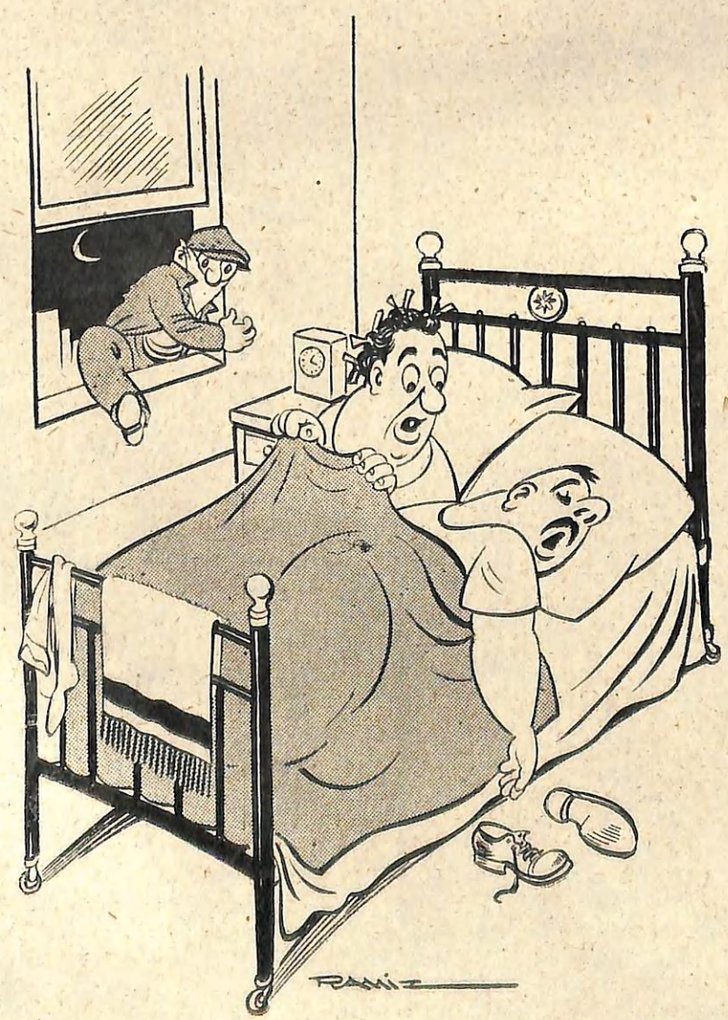

— *Hu, kalk, hırsız var.. Evimizdeki antikalar hep açıkta..*
— *Yorganın altına giriver!*

Berarz-ı kudema

Dedim, Aldırmadılar

İçelim dizdize sahbâ, dedim, aldırmadılar
Yiyelim biz bize pastâ, dedim, aldırmadılar
Olarak yekdil-ü yekgaaye muazzez vatanın
Edelim nâmını ilâ, dedim, aldırmadılar
Hepimiz bir ananın öz-be-öz evlâdlarıyız
Etmemiz doğru mu kavgaa? dedim, aldırmadılar
Bırakın tapmayı artık gemi aslanlarına
Demeyin, aşk ile (saa, şaa!) dedim, aldırmadılar
Yapılan saçma sapan işlere hayretle bakıp
Gülüyor bizlere âdâ, dedim, aldırmadılar
Dönünüz, tuttuğunuz râh-ı hatâdan artık
Uçurumdur sonu zira, dedim, aldırmadılar
Kandırıp durmayınız milleti, sabret, diyerek
Elverir yuttuğu dolma, dedim, aldırmadılar
Bu imârette ne mevcûd ise hep siz yediniz
Yok mudur bizlere çorbaa, dedim, aldırmadılar
Yirmi yıldır bu ahâli çekerek yoksulluk
Yedi, şalgamla kapıskaa, dedim, aldırmadılar
Hele bi fikr-ü teemmül, yapılan zam, şekere
Geldi semden acı hattâ, dedim, aldırmadılar
Görerek hâli zamâniyle rasad-hânemden
Kurutur çeşmeyi Sakkaa, dedim, aldırmadılar
Sürmeyin el bu sefer bâri seçim zarlarına
Yetişir gayri dubârâ, dedim, aldırmadılar
Böyle kalmaz bu şitâ - bir gün olur - sayf erişir
Çünkü dönmekte bu dünyâ, dedim, aldırmadılar
İktidârın size râmolduğu gündenberidir
İyi gün görmedik aslâ, dedim, aldırmadılar
Daha bilmem ki nedir matlabınız milletten
Küpünüz doldu serâpâ, dedim, aldırmadılar
Aklınız varsa tutup pendini (Râsıd) hocanın
Olmayın âleme rüsvâ, dedim, aldırmadılar

Râsıd

Ressam Cemal Tollu — Nasıl buldun?
Arkadaşı — Cidden nefis, harikulâde!

Hikâye

Oldu mu?

Yazan :

SE . RA

Geçen cumartesi Nerminin isim günüydü. Bütün akraba çocuklarını, henüz inmedikleri Adadaki köşklerine davet etmişti. Onbeşinden yirmi yaşına kadar olan kız, oğlan bu akraba çocukları akşama kadar çılgınca devam eden eğlencelerine doyamamışlar ,ayni günün ılık mehtaplı gecesinde de taşkın bir hoppalıkla Nerminin etrafında toplanmışlar, ebenin kim olacağını münakaşa ediyorlardı. Kahkaha ve alkışlar arasında Çetin ebe oldu... Bir dakikaya kalmadan küme çil yavrusu gibi karanlıklara doğru dağılmıştı.

☆

— Nermin! Nermin!.. Buraya gel, dedi.

— Sen misin Naci?

— Benim canım.. Gel, buraya saklanalım..

— Orada görünmez miyiz Naci? Şuraya saklansak daha iyi değil mi?

Köşkün bahçesini çamlıktan ayıran alçak duvarı atladıktan sonra kenardaki hendeğe dizlerini büküp oturdular. Naci.. Bu solgun çehreli şair ruhlu çocuk, iki senedenberi teyzezadesini seviyordu. Nermin de ona karşı lâkayıt değildi..

Zaten küçüktenberi dost geçinen bu iki çocuk arasındaki sevgi mini mini kalplerinde onlarla beraber büyümüş, itiraf edilmiyen bir aşk halini almıştı..

Nermin, karanlıklara dalan gözlerini bir an ona çevirdi ve başını, dizlerinin üzerinde kavuşturduğu kollarının arasına gömdü, Naci onun saçlarını okşarken sordu:

— Üşüyor musun Nermin?..

— .....

— Niçin cevap vermiyorsun, yoksa yine dargın mıyız?

Nermin rüyada gibi bir hareketle teyzezadesinin ellerini yanaklarına götürdü.

— Nermin.. Nermin!. Alev içindesin yavrucuğum, bugün çok yoruldun, yoksa hasta mısın?

Nermin ağır ağır başını kaldırarak:

— Bilmem Naci!.. dedi, içimde bazan en neşeli dakikalarımdaki gibi öyle tuhaf, üzücü hisler var ki... Bilsen.. Şimdi yine öyleyim işte... Sustu, sonra birden sordu:

— Doğru söyle, sen beni seviyor musun?

— Canım gibi.. Hattâ canımdan da çok...

— Sen hiç âşık oldun mu?

— Evet, bir kere.. Fakat pek şiddetli!..

— *Yağmurda çamurda taşınan bu zavallılar göçmen mi, yoksa harikzede mi?*

— *Kadrozede!. Orta mektep hocasıdır, Bakanlığın emriyle nakli yapılıyor!*

— *Anlatsana bana ne olur.* Kim bu sevdiğin?

— Benim sevdiğim mi? Bu öyle bir güzel ki.. Omuzlarına dökülen kumral, yumuşak saçlarile onu görenler bir melek sanırlar..

Kızın yanaklarını ellerinin içine almış, gözlerine meftun gibi bakıyordu.

— Benim sevgilimin gözlerinde yalnız benim görüp sevdiğim öyle derin bir mânâ var ki.. Saatlerce, günlerce, aylarca baksam yine doyamam..

Genç kız başını öne eğerken heyecanla sordu:

— Ona söyledin mi bari?.. O da seni seviyor mu?

Naci biraz daha sokuldu, avucunda kızın buz gibi eli, devam etti:

— Söylemedim, fakat biliyor, hattâ biraz beni seviyor da, yalnız o kadar hain ki.. Karşısında kıvrandığımı gördüğü halde benden gözlerini bile kaçırıyor. Nermini gittikçe artan bir kuvvet ve arzu ile kendine çekiyordu..

— Naci, Naci!

Genç kız utancından gözlerini kapamış, başını onun kollarının demir çerçevesinden kurtarmak ister gibi çırpınıyordu.

— Yapma Naci, bana acımıyor musun? Yapma!

Fakat bu sözler, genç âşığın ateşli buseleri arasında boğuldu..

★

Ebe, durmadan haykırıyordu.

— Oldu mu?

Sevgililerin bulunduğu hendeğin yakınındaki küçük çamların arkasında gülmesini zorla tutmağa çalışan haşarı, ince bir ses çınladı:

— Oldu bitti!

Çömezin Röportajları:

123

Otomobiller Hakkında...

Çizen: RAMİZ

Çömez — Otomobil saltanatı edebiyatta da var mıdır?

Edebiyatçı — Evet, (Araba Sevdası) diye bir roman biliriz!

Çömez — Otomobil hastalığının tedavisi nedir?

Doktor — Hastalığa tutulanları yürütmek!

Çömez — Şoför arkadaş, neden Bakan gibi kuruluyorsun?

Şoför — Tabiî, Bakan arabasına bakanım da ondan!

Çömez — Makam otomobilleri kalmalı mı?

Memur — Tabiî, otomobillerle iş başına on birde geliyorlar, ya otomobiller olmasa?!

Çömez — Halk en çok hangisine kızıyor?

Bayan — Kaptıkaçtılara!

Çömez — Mecliste otomobil meselesini niçin öne sürdüler?

Halk — Hasan Saka hükûmetini yürütmek için!

Çömez — Otomobiller hakkındaki hücumlara ne dersiniz?

Bakan — Merdiven çıkanı icat edilmediği için makam odamıza yaya çıkıyoruz, daha ne yapalım?!

Çömez — Allah, Bakanlarımıza yürü ya kulum demiş diyorlar.

Esnaf — Hayır, onu bize dedi. Onlara otomobilden inme dedi!

Tarih Tekerrürdür

Otuz, kırk sene evvelki üstad Cem ve Ramizin karikatürlerinden:

MEBUSLAR HALKLA TEMAS EDİP İHTİYAÇLARINI ÖĞRENİYORLAR

— Hamdolsun. Sıhhatim yerinde, karnım tok, sırtım pek, cebim dolu, şimdilik duanızdan başka bir şeye muhtaç değilim!

— Hayrola, nakli hane mi?

— Evet, bizim mahdum Ankaraya tayin edildi de yakın olalım diye Üsküdara taşınıyoruz.

●

(Mebuslar tahsisatlarını arttırınca)

— Yok devreyi bililtizam uzatmışız, yok yarım tahsisat fazla almışız, elli lira bize çokmuş, daha bilmem neler..

— Bırak söylesinler. Atalar sözüdür: Aç adam oynamaz!

(Gazeteler üzerinde tazyik başlayınca)

— Zavallı dostum bu hal ile nereye gidiyorsun?

— Bir gazete imtiyazı istemeğe.

— Pek alâ, fakat başını ne yaptın!

— Ne olur ne olmaz, ihtiyaten emin bir mahalde hıfzettim!

FIKRALAR

İMKÂNI VAR MI?

Küçük çocuk, anasının, babasının tenbihlerinden, paylamalarından bıkmıştı:

— Ah! Bir büyüsem de istediğim gibi hareket etsem! diyordu.

Babası, karısına bakarak içini çekti:

— Demek evlenmiyeceksin ha?

TAM ZAMANINDA

Profesör Yavuz Abadan:

— Tebrik ederim, birader. Haber aldım, zengin bir kadınla evleniyormuşsun, dedi.

Yeni evlilik namzedi:

— Evet! cevabını verdi.

— O halde artık içkiden, kumardan vazgeçersin, değil mi?

— Vallahi, onu bilmem ama, bu kadınla evlenmeseydim yemekten içmekten vazgeçmeye mecbur olacaktım.

KOLAYI VAR

Ahmet Emin, Rezzan Emine sordu:

— Taksi ile otobüs arasındaki en esaslı farkı bilir misin?

— Bilmem.

— Öyleyse bir kere otobüse bin, öğrenirsin!

HASTA

Selim Sırrı rahatsızlanmıştı. Doktor çağırttılar. Hizmetçi Selim Sırrının yanına koştu:

— Doktor geldi, efendim!

Dalgın üstad isyan etti:

— Ne münasebet? Hasta olduğumu bilmiyor musun? «Yatıyor» de!

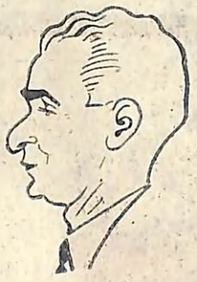

ÇARE

Emniyet Sandığı muhasebecisi Pertev'e uzaktan tanıdığı bir adam geldi :

— Biliyorsunuz, ben servet ve emlâk sahibi bir kimseyim, dedi. Maalesef oğlum, uygunsuz bir kadını seviyor ve «alacağım» diye tutturdu. Kendisini mirasımdan mahrum edeceğimi söyledim, yine vazgeçiremedim. Ne yapayım?

Muhasebeci derhal hesabını yaparak cevap verdi:

— Yanlış hareket etmişsiniz. Oğlunuzu mirastan mahrum edeceğinizi kendisine değil, kadına söylemeliydiniz. Bir kere de onu deneyin.

GÖRÜNEN KÖY...

Neyzen Salâhattin Can sokakta rastladığı dostuna hayretle sordu:

— Bu ne telâş yahu! Nereden geliyorsun?

— Hastaneden. Karım on gündür yatıyor, beklediğimiz yavru, vakti dolduğu halde, hâlâ gelmedi. Oğlan olursa...

Neyzen Salâhattin arkadaşının sözünü kesti:

— Merak etme, kız olacak. Vaktinde gelmeyişinden belli.

TİCARET

Tasarruf dolayısiyle dairede tensikat yapılmış, memurlarda bazıları çıkarılmıştı. Bu elemede kurtulanlardan biri yolda giderken kadro harici arkadaşlarından birine rastgeldi ve sordu:

— Merhaba Fethi nasılsın, ne yapıyorsun?

— Ticarete başladım..

— Alâ, Memnun oldum. Ne satıyorsun?

— Koltukçuluk ediyorum.

— Oh, oh, bari iş oluyor mu?

— Vallahi şimdiye kadar ancak kendi eşyamı satabildim!

DÜŞÜNCE

Bermutat kadınlardan bahsediliyordu. Kadının nesinden bahsedilir? Tabiî gevezeliğinden. .

Biri:

— Şu kadınların çenesi yetişmiyormuş gibi bir de elleri işler! diyordu. Anlıyamadım gitti: Hem konuşurlar, hem de yün örerler, ne hikmet bilmem!

Hıfzı Nalbantoğlu cevap verdi:

— Onun sebebi basit: Konuşurken düşündüklerini iddia edebilmek için!

RENGÂRENK

Kemal Salih Sel, arkadaşına tekrar rastladığı zaman hemen yanına koştu, kolunu yakaladı:

— Yahu, bir haftadır meraktan ölüyorum. Geçen pazar yanında gördüğüm o sarışın kadın kimdi?

Arkadaşı güldü :

— Merak edilecek bir şey değil, azizim. On beş gün evvel yanımda gördüğün esmer kadındı!

ARZU

Kır gezintisindeydiler. Genç kız, kendisine kur yapan delikanlıya güzel bir köşkü göstererek içini çekti:

— Ah! Şöyle bir evim olmasını ne kadar isterdim!

Delikanlı da bu aha iştirak etti:

— Ya! Ne iyi olurdu! O zaman evlenirdik.

AYVAZ KASAP...

Diş tabibi Bedri Hakkı Gürsoy, arkadaşını tebriketmek ihtiyacını duydu:

— Güle güle büyüt, dostum. İkiz çocuğun olmuş ha? Kız mı, oğlan mı?

— Biri kiz, biri oğlan galiba. Yahut da biri oğlan, biri kız.

MAŞALLAHI YERİNDE

Mustafa Nihat, hastanede ziyaret ettiği biri hakkında hastabakıcıya sordu:

— Kalbi nasıl?

— Son derece kuvvetli. Bugün iki kere ilânı aşk etti!

SAYI : 123

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
[illegible]
Basıldığı yer:
Cumhuriyet Matbaası - İstanbul

TOMBUL TEYZE

Satıcı Kız — Bayancığım, üç çift alırsanız size daha uygun gelir!

T.T POSTASI

Tunceli: In'am Çötelioğlu.

S — Saygı değer Tombul Teyze, Sıska Dayının sizin idare bağlarınızı ele aldığını gördüm. Kendilerinin sıkı bir yönetim tatbik edebileceklerini hiç de aklımdan geçirmemiştim. Kendilerini bu kabiliyetlerinden dolayı tebrik ederken idare dizginleri yurmanızı şükranla karşılar, derin hürmetlerimi sunarım.

C — Kocamın idare bağlarımı sıkıştırması sırf benim zarafetime yardım olsun diye idi. Bundan dolayı kocamın sıkıyönetimine girsem dahi bir üzüntü ve darlık duymuyorum. Keşke bütün idare sıkı-